

[Handelsministeren.]

det er jeg enig i. Det skyldes, så vidt jeg husker, et ønsket hensyn til folketinget, at man kommer med forhøjelserne her i stedet for at trække beløbsrammen ud af lovgivningen. Samtidig er det jo en glædelig begivenhed, at vi så hurtigt er nødsaget til at udvide rammerne.

Fru Dagmar Andreasen fremsatte nogle særlige betragtninger om skibsværftsstøtten og i øvrigt andre eksporterhvervs støtteproblematik, som jeg meget gerne vender tilbage til i udvalgsdrøftelserne. Jeg havde et indtryk af, at fru Dagmar Andreasens synspunkt ikke var, at vi skulle nedlægge skibsværfterne lige med det samme, men at hun gerne ville have nogle vurderinger. Vi må vel sige, at eksportmæssigt er vurderingerne jo knyttet til, om disse aktiviteter bringer valuta hjem uden i øvrigt at belaste selve eksportkreditsystemet urimeligt. Og hidtil har vi da gud ske lov været i den situation, at det ikke har været nødvendigt for os at sige nej til andre berettigede interesser til fordel for skibsværftsinteresserne. Men jeg vil gerne på den givne foranledning understrege, at det er også regeringens opfattelse, at Danmark og den danske skibsværftsindustri er bedst tjent med den udvikling, der er i gang inden for OECD, hvorefter støtteordningerne stadig nedtrappes. Handelsministeriet og regeringen har også i de sidste måneder haft lejlighed til at støtte sådanne yderligere generelle nedtrappingsforsøg, som vi mener er rimelige og rigtige også set i forhold til dansk erhvervsliv.

Fru Dagmar Andreasen havde nogle betragtninger om landbruget kontra andre erhverv, og selv om vi ind imellem kan ærgre os over, at landbruget i perioder har været byerhvervene for dygtigt, så vil jeg gerne markere, at det er min opfattelse, at alle erhverv — og dermed også alle byerhverv — skal have de muligheder, som landbruget på et meget tidligt tidspunkt fik øjnene op for. Regeringen har i sinde at fremlægge først og fremmest i finansudvalget en række forslag til udvidelse af de bevillinger, der er knyttet til byerhvervenes erhvervsfremmende foranstaltninger, med henblik på at give disse byerhverv en impuls, ikke en støtte og ikke et direktiv, men en impuls, som kan sætte ny gang i ting, der måske har behov for en sådan igangsætning.

I den forbindelse, når fru Dagmar Andreasen så kraftigt nævner værdien af en dybdeboring og værdien af en fornuftig fordeling af vores sparsomme midler, kan jeg næsten ikke lade være med at pege på budget- og økonomiministerens planer om en perspektivplanlægning også omfattende erhvervslivet og et kapitalmarkedsråd. Det skal vi nok ikke gå i detaljer med her, men jeg vil da gerne specielt understrege, at perspektivplanlægningen, der da også har mødt erhvervslivets fulde accept og støtte, skulle kunne give os noget af det materiale, fru Dagmar Andreasen efterlyser.

Jeg har svaret hr. Frandsen med hensyn til den særlige Afrikaproblematik, og jeg er sikker på, at regeringen også gerne vender tilbage til denne problematik i det nu bebudede udvalgsarbejde. Jeg takker for hr. Frandsens tilsagn om, at han motiveret i, at der er tale om en specielt eksportfremmende foranstaltning, kan støtte. Jeg skal slutte med at bede om — uden at det må gå ud over sagligheden og dybdeboringen — en så hurtig udvalgsbehandling, at midlerne til eksportkreditten stadig må kunne række til i den forhåbentlig dynamiske erhvervsudvikling, vi nu er på vej ind i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslaget (nr. 63) findes i tillæg A. sp. 1073, fremsættelsen i tidenden sp. 1318).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch: Forslaget om ændring af lufthavsloven indeholder 4 hovedændringer i den bestående lovgivning, som jeg gerne giver principiel tilslutning til.